ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ!

Εν αναμονή των αποτελεσμάτων των υποψηφίων στις πανελλαδικές εξετάσεις, στα σπίτια των αριστούχων μαθητών φουντώνουν οι συζητήσεις σχετικά με το ποιες σχολές πρέπει να δηλώσουν στο μηχανογραφικό τους.
Σε περίπτωση μάλιστα που κάποιος πληρεί τα σωματικά προσόντα για είσοδο σε αστυνομική ή στρατιωτική σχολή η πίεση π' ασκείται πάνω του για να επιδιώξει μια τέτοια καριέρα είναι αφόρητη.
Σπεύδουν κάθε λογής « καλοθελητές » να πείσουν τον καθένα ότι με το να περάσει σε μια απ' αυτές τις σχολές θα λύσει για πάντα τα βιοποριστικά του προβλήματα, ότι θα κάνει την έξυπνη επιλογή αφήνοντας πίσω του τα κορόιδα αντιμέτωπα με τον εφιάλτη της ανεργίας και της προσωρινής απασχόλησης.
Πολύ συχνά είναι οι ίδιοι οι γονείς των υποψηφίων αυτοί που τους σπρώχνουν προς τα εκεί με απειλές του τύπου « Δεν έχουμε χρήματα να πληρώσουμε τις σπουδές σου. Να δηλώσεις να πας στο στρατό ή την αστυνομία που έχουν δωρεάν στέγη και φαγητό αλλιώς βρες δουλειά να πληρώνεις ο ίδιος τα έξοδά σου ή κάτσε μαζί μας στο χωριό να βόσκεις πρόβατα. ».
Τις περισσότερες φορές βέβαια όντως υπάρχει οικονομική στενότητα και αδυναμία να πληρωθούν τα έξοδα ενός φοιτητή που σπουδάζει σε μακρινή πόλη,δε λείπουν όμως και περιπτώσεις που αυτό γίνεται από καθαρή τσιγκουνιά ή άλλες σκοπιμότητες πχ. θέλουν να βολέψουν το παιδί τους σε μια σταθερή δουλειά ώστε να τους χρηματοδοτεί όταν γεράσουν και δε θα τα βγάζουν πέρα με τις πενιχρές συντάξεις τους.
Συν τοις άλλοις πλασάρεται η άποψη – που οι περισσότεροι υποψήφιοι αστυνομικών και στρατιωτικών σχολών ενστερνίζονται – ότι οι φοιτητές των συνηθισμένων σχολών είναι κακομαθημένα μαμμόθρεφτα που τρώνε τα λεφτά των γονιών τους ξεδιάντροπα και δεν ενδιαφέρονται να βρουν μια σταθερή δουλειά που θα απαλλάξει τους δικούς τους από το βάρος της συντήρησης τους.
Κάποιοι μάλιστα αισθάνονται ιδιαίτερη περηφάνια που θα ανεξαρτητοποιηθούν οικονομικά τόσο σύντομα αφού έπειτα από λίγα εξάμηνα στην αστυνομική ή στη στρατιωτική ακαδημία θα αρχίσουν να παίρνουν μισθό.
Θυμάμαι 4 συμμαθητές μου που είχαν περάσει σε στρατιωτικές σχολές και ήταν ενθουσιασμένοι που πλέον δε θα είχαν ανάγκη τους γονείς τους για χρήματα.
Ένας απ' αυτούς προερχόμενος από οικογένεια πολυτέκνων είχε βαρεθεί τη μιζέρια, τη γκρίνια και την αφραγκία στο σπίτι του και δεν έβλεπε την ώρα να σηκωθεί να φύγει από κει μέσα. Γι' αυτό λοιπόν εκμεταλλεύτηκε τις ευνοϊκές ρυθμίσεις που ισχύουν για τα παιδιά των πολυτέκνων ώστε να περάσει εκεί που ήθελε και να πάψουν οι γονείς του να τον κατηγορούν ότι τους γίνεται βάρος.
Πέρα απ' τα παραπάνω, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν αλλάξει τη γνώμη τους για το στρατό και την αστυνομία κι αυτό εξηγεί σε μεγάλο βαθμό το πως υπάρχει τόσο ενδιαφέρον για αυτά τα επαγγέλματα τα τελευταία χρόνια.
Μέχρι πριν λίγες δεκαετίες, η θέα ενός μπάτσου ή στρατιωτικού προκαλούσε αηδία και φόβο. Ειδικά για τα παιδιά ήταν κάτι σαν το μπαμπούλα.
Άλλωστε είχαν προηγηθεί τα γεγονότα της κατοχής, του εμφυλίου πολέμου και της χούντας όπου στρατός κι αστυνομία είχαν πραγματικά ξεσαλώσει φυλακίζοντας, βασανίζοντας κι εκτελώντας όποιον δεν τους γέμιζε το μάτι.
Όμως απ' την εποχή της μεταπολίτευσης κι έπειτα, όλο και πιο πολλά άτομα άρχισαν να χάφτουν τα ψέμματα ότι « η αστυνομία είναι ο προστάτης των νόμων και του συντάγματος, μια ουδέτερη δύναμη που έχει στόχο να

διασφαλίζει την αρμονία στην κοινωνία και να προστατεύει τους πολίτες από τους κακοποιούς » και ότι « ο στρατός υπάρχει για να φυλάει τα σύνορα και να προστατεύει το λαό από τους επίδοξους κατακτητές του ».
Όσοι λοιπόν επέμεναν στις παλιές τους απόψεις θεωρώντας το στρατό και την αστυνομία εχθρούς των λαών χαρακτηρίζονταν παλαιολιθικοί, γραφικοί που δεν είχαν πάρει είδηση ότι οι εποχές είχαν αλλάξει ή εγκληματίες και προδότες.
Τώρα πλέον σχεδόν οι πάντες βλέπουν τα μέλη των σωμάτων ασφαλείας απλά ως δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι δεν κάνουν τίποτα το περίεργο ή το αξιοκατάκριτο.
Για πολλούς δεν υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα στο να είναι κανείς υπάλληλος στο δημαρχείο, τη Δ.Ε.Η, το ταχυδρομείο και στο να υπηρετεί στο στρατό ή την αστυνομία. Όλα αυτά μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι ως δουλειές στο δημόσιο.
Κι επειδή πια δεν υπάρχει καμία περίπτωση από δω και πέρα να γίνουν νέες προσλήψεις στο δημόσιο παρά μόνο στα σώματα ασφαλείας, όσοι ζητούν μια σταθερή δουλειά στρέφονται προς τα εκεί χωρίς να ντρέπονται καθόλου γι' αυτό.
Σίγουρα θα έχετε δει γονείς και συγγενείς επιτυχόντων σε αστυνομικές / στρατιωτικές σχολές να καμαρώνουν και να περιμένουν συγχαρητήρια απ'όλους λες και το να έχουν στο σόι τους ένα ρομποτάκι των αφεντικών τούς τιμάει.
Το πιο τρελό της όλης υπόθεσης είναι ότι αυτοί που κόπτονται να στείλουν τα παιδιά τους σε τέτοιου είδους σχολές είναι όσοι αυτοχαρακτηρίζονται πιστοί χριστιανοί, απεχθάνονται τη βία και τις αιματοχυσίες ενώ σοκάρονται από τις βίαιες ταινίες και τα ακραία παιχνίδια στο διαδίκτυο.
Τα παραπάνω άτομα γίνονται υπερπροστατευτικά με τα καμάρια τους ακόμα κι όταν δεν υπάρχει πραγματικός κίνδυνος και πανικοβάλλονται στην ιδέα ότι μπορεί να μείνουν για διασκέδαση μέχρι αργά το βράδυ ή να πάνε σε μια πορεία. Παρόλα αυτά όμως ρίχνουν τα παιδιά τους στο στόμα του λύκου απερίσκεπτα και χωρίς διόλου να ανησυχούν όταν τα προωθούν να γίνουν μπάτσοι – στρατιωτικοί.
Ποτέ μου δε μπόρεσα να καταλάβω με ποιο σκεπτικό ενεργούν κάτι τέτοια άτομα. Τι νομίζουν δηλαδή; Ότι η δουλειά των ένστολων είναι να παρελάζουν στις εθνικές επετείους και να φωτογραφίζονται με τουρίστες στο Σύνταγμα; Ή μήπως έχουν την εντύπωση ότι το κράτος θα πληρώνει τους δεκάδες χιλιάδες ένοπλους υπηρέτες του για να φοράνε μια στολή και να είναι αραχτοί σε ένα στρατόπεδο–αστυνομικό τμήμα; Αν πιστεύουν κάτι τέτοιο καλά θα κάνουν να ξυπνήσουν.
Η πραγματική αποστολή των σωμάτων ασφαλείας είναι να υπακούν τυφλά στις διαταγές των αφεντικών τους και να διαπράττουν τα φρικτότερα εγκλήματα προκειμένου να προστατέψουν την άρχουσα τάξη και να εδραιώσουν την εξουσία της. Στο κάτω κάτω γι' αυτό πληρώνονται.
Κι όχι μόνο αυτό αλλά με την πλύση εγκεφάλου που έχουν υποστεί είναι έτοιμοι να πεθάνουν για να σωθεί το καθεστώς της σαπίλας απ' όσους επιθυμούν να το ανατρέψουν.
Απ' τη στιγμή που κάποιος δέχεται να εκτελεί αδιαμαρτύρητα εντολές χωρίς δεύτερη κουβέντα κι αδιαφορώντας για το αν αυτό που κάνει είναι καλό ή κακό δε μπορεί να θεωρείται άνθρωπος καθώς έχει μεταβληθεί σε ένα εκτελεστικό όργανο, ένα ρομπότ.
Γι' αυτό σε όσους υποστηρίζουν ότι « μα και ο αστυνομικός / ο στρατιωτικός άνθρωπος είναι » η απάντηση θα έπρεπε να είναι « ήταν κάποτε άνθρωπος

πριν αποφασίσει να κάνει αυτή τη δουλειά ».
Όποιος επιθυμεί να κάνει καριέρα στις ένοπλες δυνάμεις ή την αστυνομία θα πρέπει να χάσει οριστικά την αξιοπρέπεια του, την ανθρωπιά του και την ικανότητα του για λογική σκέψη γιατί αν διατηρήσει όλα τα παραπάνω χαρακτηριστικά δε θα αντέξει ούτε λεπτό στο απάνθρωπο περιβάλλον των στρατοπέδων και των αστυνομικών τμημάτων.
Θα πρέπει να είναι κανείς τελείως ξεφτιλισμένος κι αναίσθητος για να ξυλοκοπεί όσους επιθυμούν μια καλύτερη ζωή, να συλλαμβάνει όσους έχουν χρέη, να πετάει στο δρόμο άτομα που δεν μπορούν να πληρώσουν το νοίκι, να σκοτώνει όποιον του υποδείξουν οι ανώτεροι του, να κατακτά άλλες χώρες και να υποδουλώνει λαούς για να τους εκμεταλλεύονται οι εξουσιαστές κι όλα αυτά για να παίρνει έναν σίγουρο μισθό.
Οι διάφοροι ηθικολόγοι που μιλούν για αξίες και ιδανικά ενώ θεωρούν πολύ καλή επιλογή την είσοδο στα αστυνομικά / στρατιωτικά σώματα δείχνουν την υποκρισία τους σε όλο της το μέγεθος. Στην πραγματικότητα δεν τους ενοχλεί η παλιανθρωπιά. Κάθε άλλο. Τους ενοχλεί μόνο όταν είναι παράνομη.
Αν κάποιος γίνει μπράβος και σπάζει στο ξύλο ή σκοτώνει όποιον του πουν για να βγάλει λεφτά, οι παραπάνω « καθωσπρέπει » κύριοι θα μιλήσουν για αλήτες και καθάρματα που θέλουν ισόβια αν όχι κρέμασμα.
Οι ίδιοι είναι όμως που ψήνουν τα παιδιά τους να γίνουν μπάτσοι /καραβανάδες. Μέρος αυτών των επαγγελμάτων είναι οι ξυλοδαρμοί και οι δολοφονίες μόνο που σε αντίθεση με την περίπτωση του μπράβου γίνονται νόμιμα κι αυτό όπως φαίνεται είναι αρκετό για να γεμίσουν με υπερηφάνεια οι γονείς των νόμιμων τραμπούκων – εκτελεστών.
Άλλοι πάλι – κυρίως από τα χαμηλά λαϊκά στρώματα – χαίρονται που τα παιδιά τους ως αστυνομικοί / στρατιωτικοί θα ξεφύγουν απ' τη μάστιγα της ανεργίας που πλήττει τους υπόλοιπους και θα βρεθούν σε θέση ισχύος απέναντι στο μεγάλο πλήθος των εξαθλιωμένων.
Εδώ όμως δε μπορούν να διακρίνουν την προδοσία που κρύβεται μέσα σ' αυτό τον τρόπο κοινωνικής ανέλιξης. Τα παιδιά τους αντί ν' αγωνιστούν μαζί μ'όσους θίγονται απ' το υπάρχον κοινωνικοπολιτικό σύστημα επιλέγουν να αλλάξουν στρατόπεδο και να ταχθούν με το μέρος των ισχυρών – καταπιεστών ώστε να εξασφαλίσουν το βόλεμα τους.
Η στάση αυτή θυμίζει καταστάσεις στο σχολείο όπου αδύναμα άτομα γίνονται ακόλουθοι των νταήδων και τους βοηθούν στο να τρομοκρατούν αβοήθητους -ες μαθητές-τριες με αντάλλαγμα να έχουν την ησυχία τους και να μη βρεθούν ποτέ στη θέση του θύματος.
Μόνο που καμία οικογένεια δεν είναι ευχαριστημένη μ' ένα δειλό παιδί–γλείφτη των ισχυρών του σχολείου. Γιατί λοιπόν αισθάνονται ικανοποίηση όταν αυτό λαμβάνει χώρα στην κοινωνία; Μήπως επειδή ντρέπονται να παραδεχτούν την αλήθεια ή μήπως επειδή δεν έχουν συνείδηση της ταξικής τους θέσης και ταυτίζονται με την εξουσία;
Όσοι επιμένουν να υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχουν δουλειές και τα στρατιωτικά / μπατσικά επαγγέλματα είναι μια λύση ας θυμηθούν ότι η ανεργία είναι μια κατάσταση συνυφασμένη με το καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής.
Στην πραγματικότητα κανένας άνθρωπος δεν είναι άχρηστος ούτε περισσεύει. Τα αφεντικά μόνο είναι αυτά που εμποδίζουν την ελεύθερη είσοδο του καθενός στην παραγωγή καθώς έχουν στη διάθεση τους τα μέσα και τους χώρους εργασίας.

Είναι σκέτη κοροϊδία αυτοί που δημιουργούν το πρόβλημα να σου προσφέρουν ως λύση στα ζόρια σου το να τους υπηρετήσεις για να συνεχίσουν το καταστροφικό τους έργο.
Οι ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις των εξουσιαστών για περισσότερα σώματα ασφαλείας μαρτυρούν τον τρόμο τους για την καταιγίδα που έρχεται. Να μη δεχτεί κανείς μας το ρόλο της ομπρέλας που θα προστατέψει αυτούς τους κερατάδες! Ας τους αφήσουμε να λουστούν την οργή μας!

ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ!
ΚΑΜΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΣ ΜΑΣ!
ΜΑΣ ΘΕΛΟΥΝ ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΥΣ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ;
ΣΚΑΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΣΤΙΣ ΣΤΡΑΤΟΜΠΑΤΣΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ!